

Araplar

Nuh aleyhisselamın en büyük oğlu Sam'ın neslinden yani Sami ırkına mensub büyük bir kavim. Arab, lügatte "güzel" demektir. Coğrafya terimi olarak; Arabistan Yarımadasında doğup büyüyen, oranın iklimi, havası, suyu ve gıdası ile yetişen ve onların kanından olan kimselere verilen addır. Araplar, beyaz ve buğday benizli olur.

Araplar tarihte; Hicaz, Yemen, Mısır, Kuzey Afrika, Irak, Suriye ve Filistin bölgelerinde yaşamış, bir çok devletler ve medeniyetler kurmuşlardır. Kendilerine, imana ve hak yola davet etmek için Allahü teala tarafından bir çok peygamber gönderilmiştir.

Nuh aleyhisselamın oğlu Sam'ın neslinden olan Araplar; Arab-ı Baide, Arab-ı Aribe, Arab-ı Müsta'ribe ve Arab-ı Müsta'cime olmak üzere dört kısma ayrılır:

Arab-ı Baide; Nuh aleyhisselamdan sonra, Arabistan Yarımadasında yerleşen, geçmiş peygamberlerin zamanlarında kendileri ve nesilleri ortadan kalkmış Araplardır. Ad, Semud ve Amalika kavimleri bunlardandır.

Arab-ı Aribe; Baide Araplarından sonra Yemen'de yerleşen Kahtan evlatlarına denilmiştir. İsmail aleyhisselamın Kahtanoğulları neslinden olan Cürhümlülerden kız alıp, bütün evladı, ana tarafından Kahtan neslinden olduğu için, bazı tarihçiler bütün Araplar Kahtan neslindedir demişlerdir. Aslında Arab-ı Baide denilen birinci kısım Araplardan başka bütün Arap kabileleri iki kısım olup, birinci kısım Kahtan'ın, ikinci kısım ise İsmail aleyhisselamın neslindedir. Kahtan'ın neslinden Seba, Himyer, Evs ve Hazreç kabileleri gelmiştir.

Arab-ı Müsta'ribe; İsmail aleyhisselamın on iki evladının Arab-ı aribe ile karışmasından meydana gelen kabiledir. İsmail aleyhisselamın oğullarının her birisi bir kabilenin atasıdır. Kayzar en meşhuru olup, Peygamber efendimizin büyük atasıdır. Kayzar'dan sonra gelen kabileler, Mezopotamya'ya ve Hire taraflarına yayılmıştı. Asurluların zulüm ve işkenceleri yüzünden Kayzaroğullarından ve Resul-i ekremin yirminci dedesi Adnan'ın oğlu Mead, Mekke civarına yerleşti. Bunun torunu olan Mudar ve Rebia'dan gelen kabileler bölgede çok meşhur oldu.

Rebiaoğulları kabilesinden meydana gelen bir çok büyük kabile Irak taraflarına yerleşti. Beni Hanife, Beni Zehl, Beni Esed, Beni Kahil, Beni Saleb ve Beni Abdilkays taifeleri, Rebiaoğulları kabilelerinin meşhurlarıdır.

Mekke, Medine ve Hicaz bölgesinde yerleşmiş olan Araplar ise, Mudaroğulları kabilesindedir. Çoğu Mekke'de otururdu. Arabın en fasihleri olduklarından, bütün Arap kabilelerinin en üstünü sayılırlardı. Mudaroğullarından birçok kabile meydana gelmiştir. En meşhuru Beni Kays Geylan kabilesi idi. Bu kabileden de; Beni Hilal, Beni Bahile, Gatafan, Beni Abs, Beni Fezare, Beni

Zibyan, Beni Selim ve Hevazin kabileleri meydana geldi. Hevazin kabilesi, Beni Kays'ın en büyük kabilelerindendir.

Çeşm bin Beni Bekr, Sakif, Nasr bin Muaviye, Ed bin Tanca bin İlyas kabileleri de Hevazin kabilesinden meydana gelmiştir. Ed bin Tanca kabilesinden de en meşhurları; Beni Temim ve Beni Hanzala bin Malik olmak üzere ondan fazla kabile meydana geldi.

Beni Huzeyl kabilesi, Müdrike bin İlyas bin Mudar'ın oğlu olan Huzeyl'in neslinden gelen kabiledir. Bu kabileden de Beni Sa'd adında bir kabile hasıl oldu. Beni Esed bin Huzeyme bin Müdrike ve Beni Kinane bin Huzeyme bin Müdrike kabilelerinden de bir çok kabileler ortaya çıktı. Bu kabilelerin hepsine Kinani denirdi. Meşhurları; Beni Medlec, Beni Gıfar, Beni Melkan ve Dayil taifeleriyle, Peygamber efendimizin soyundan gelmiş olduğu Nadr bin Kinane kabilesi idi. Nadr'ın lakabı Kureyş olduğundan daha sonraları bunun neslinden olan bütün kabile ve taifelere Kureyş, Kureyşi ve Kureşi denilmiştir. Kureyş kabilesi de; Haşimi, Emevi, Nevfel, Abdüddar, Esed, Teym, Mahzum, Adiy, Cumah ve Sehm adında on kola ayrılmıştı. Peygamber efendimiz Kureyş kabilesinin Haşimoğulları sülalesindendi. Peygamber efendimizin nesli de kızı Fatıma'nın oğulları Hasan ve Hüseyin'den (radıyallahü ahnüma) çoğalarak bugüne kadar devam etmiştir. Hasan'ın (radıyallahü anh) evladına Şerif; Hüseyin'in (radıyallahü anh) evladına Seyyid denir.

Arab-1 Müsta'cime; Arapların İslam dininin doğmasından sonra, bu dini yaymak ve Allahü tealanın ismini yüceltmek için dünyanın diğer memleketlerine giderek başka milletlere karışmasından meydana gelen Araplardır. Peygamber efendimizin vefatından sonra, Eshab-ı kiramın hepsi, sonra da evladı, İslam dininin verdiği gayretle doğuda Hindistan ve Çin'e, batıda Atlas Okyanusu ve İspanya'ya, Afrika'da Büyük Sahra ve Sudan çöllerine, kuzeyden Suriye, Irak, Kıbrıs, İstanbul ve Hazar denizine kadar yayıldılar.

Tarihte bir çok devletler ve medeniyetler kurmuş olan Arap kavmine zaman zaman kendilerini hak yola ve kurtuluşa davet eden peygamberler gönderilmiştir. Bu peygamberlerin davetine uymayan Arab kabileleri, Allahü teala tarafından çeşitli şekillerde helak edilmişlerdir. Arabların İslamiyetten önceki devrine Cahiliyye devri denir. Bu devir, kötülüklerin en çok olduğu, eşi emsali görülmemiş suçlar, kötü fiillerin işlendiği kara bir zamandır.

Nesep, soy ilmi Araplar arasında çok önemli olup, her Arap kendi aslına ve nesline çok önem verirdi. Sülalesini kuşaktan kuşağa, hal tercümeleri ile ezberletip, çocuk ve torunlarına öğretirlerdi.

Araplar arasında cömertlik üstün bir vasıf olarak kabul edilirdi. Hac mevsiminde Mekke'ye gelen misafirlerin ağırlanması ile Kabe hizmetlerine çok önem verilirdi.

Bugün Arabistan Yarımadasında Arap soyundan kimse kalmamıştır. Mekke ve Medine'de oturanlar, dışarıdan gelip yerleşenlerin neslidir.